

DÍL 1

TVRZENÍ: **Evoluce je věda**

*Evolucionisté trvají na tom,
že evoluční teorie je vědou,
ale kreacionismus je náboženstvím.*

Kapitola 3

Argument: Evoluce je skutečná věda, ne jen „pouhá teorie“

Evolucionisté říkají: „Evoluce je skutečná věda, která řeší skutečné problémy; je založena na moderním přesvědčení, že bychom se měli snažit vysvětlit vesmír přírodními podmínkami.“

Kdykoli evolucionisté uslyší názor, že evoluce není faktem, ale jen „pouhou teorií“, velmi se naježí. A vskutku, *Scientific American* právě toto uvádí jako první příklad „kreationistického nesmyslu“ a odpovídá na něj ve svém pamfletu „15 odpovědí na kreationistický nesmysl“.

1. Evoluce je pouze teorie. Není to fakt ani vědecký zákon.

Všechny vědy se často spoléhají na nepřímé důkazy. Fyzici například nemohou přímo pozorovat subatomární částice, takže jejich existenci ověřují sledováním stop, které částice zanechávají v mlžných komorách. Absence přímého pozorování neznamená, že fyzici jsou ve svých závěrech méně jistí. [SA 79]

Žel, někteří kreationisté opravdu argumentují tím, že „evoluce je pouhou teorií“. Obvykle *tím myslí*, že „evoluce není prokázaným faktem, a tak by se neměla prosazovat jako dogma.“ (Proto by to *měli* i takto ří-

kat.) V tomto případě je totiž problém s použitím slova „teorie“ v tom, že vědci ho vnímají ve smyslu vysvětlení, které je dobře podloženo daty. Sem patří ty dobře známé, jako jsou Einsteinova teorie relativity a Newtonova gravitační teorie, ale i ty méně známé, jako jsou Debye–Hückelova teorie o elektrolytických roztocích a Deryagin–Landau/Verwey–Overbeek (DLVO) teorie stability lyofobních solů atd. Proto by bylo lepší říkat, že evoluce od bakterie k člověku je nepodložená *hypotéza* nebo *domněnka*.

Jenže komentářům *Scientific American* o vědeckém studiu subatomárních částic zcela uniká pointa – tyto experimenty v mlžné komoře jsou v *současnosti* stále *pozorovatelné* a jsou rovněž *opakovatelné*. Naproti tomu přeměna dinosaura v ptáka před 150 miliony let není v reálném čase ani pozorovatelná, ať už přímo či nepřímo, ani opakovatelná. Tento zmatek ohledně rozdílu mezi „operační vědou“ a „historickou vědou“ vysvětluje [Kapitola 1](#) této knihy.

Co je věda? Co je teorie?

Scientific American věnoval obraně proti nařčení, že evoluce není řádnou vědou, celých *pět* prvních bodů svého pamfletu o „kreacionistických nesmyslech“. V této kapitole se tedy postupně podíváme na každý z nich, ale nejprve je naprosto nezbytně pečlivě definovat pojmy. Jak může někdo poznat, zda je něco „pravou vědou“ nebo „jen teorií“, jestliže dobře nezná význam těchto pojmů? Přesto vidíme, že evolucionisté dělají často velmi odvážná tvrzení, aniž by své pojmy patřičně definovali.

Filosof 16. století Sir Francis Bacon, považovaný za zakladatele vědecké metody, stanovil zcela jasnou a jednoduchou definici vědy:

pozorování → vyvození obecného závěru → hypotéza → ověření hypotézy experimentem → potvrzení/vyvrácení → poznání

Tento pohled na vědu je však plně závislý na dvou hlavních filozofic-

kých předpokladech: příčinné souvislosti (kauzalita) a vyvození obecného závěru (indukce), které je třeba přijmout vírou. Nicméně mnozí dnešní vědci tuto základní filozofii téměř nevnímají, takže si ani neuvědomují, že tyto předpoklady učinili, třebaže na tento problém někteří filozofové upozorňovali, jako např. David Hume a Bertrand Russell.¹

Editoři *Scientific American* a jiní přední evolucionisté účelově definují „vědu“ jim vyhovujícím způsobem, který vylučuje Boha a Jeho Slovo. Otevřeně kladou rovnítko mezi vědou a filozofií „metodologického naturalismu“, jak sami uvedli, tedy že „vysvětlují vesmír čistě na základě pozorovaných nebo testovatelných přírodních mechanismů“. [SA 85]

Přední evoluční biolog Richard Lewontin se o této materialistické předpojatosti proti Bohu vyjádřil zcela otevřeně:

Stavíme se na stranu vědy *navzdory* zjevné absurditě některých jejích konstrukcí, *navzdory* tomu, že nespĺnila mnohé ze svých přemrštěných slibů ohledně zdraví a života, *navzdory* toleranci vědecké komunity k nepodloženým příběhům, protože jsme předem zavázáni, a to oddaností k materialismu. Ne že by nás metody a vědecké instituce nějak nutily přijmout materiální vysvětlení fenomenálního světa, ba právě naopak – naše oddanost k materialismu nás a priori nutí, abychom vytvářeli taková výzkumná zařízení a soubory koncepcí, které přinášejí pouze materiální vysvětlení, jakkoli jsou nelogická a mystifikující pro nezasvěcené. Navíc tento materialismus je absolutní, protože nemůžeme dovolit, aby nám do dveří jakkoli vstupoval Bůh.²

Většina lidí si myslí, že „věda“ sleduje důkazy, ať už ji zavedou kamkoli. Není však možné vyhnout se určitému zabarvení naší interpretace faktů naším světonázorem. Kreacionisté nijak neskrývají filozofický základ jejich interpretací, zatímco materialisté často předstírají, že se ve svém uvažování nenechávají ovlivňovat žádnou filozofickou předpojatostí. Zesnulý ateista Stephen Jay Gould, na rozdíl od mnoha svých vrstevníků, tuto předpojatost poctivě přiznal:

Naše způsoby učení o světě jsou silně ovlivněny sociálními před-

sudky a předpojatými způsoby uvažování, které potom každý vědec nezbytně přenáší na jakýkoli problém. Šablona plně racionální a objektivní „vědecké metody“, kdy jednotliví vědci jsou logickými (a tedy vzájemně zaměnitelnými) roboty je mytologie, sloužící jen vlastním zájmům.³

Filosof vědy David Hull již dříve poznamenal:

... věda není tak empirická, jak si mnozí vědci myslí. Důležitou roli v ní hrají nepozorované, a dokonce i nepozorovatelné prvky. Věda nedělá jen pozorování: musí také v rámci teorie vyvodit z těchto pozorování závěry.⁴

Dr. Scott Todd, imunolog v Kansas State University vůbec neskrýval to, jak se lze vyhnout určitým závěrům za každou cenu, bez ohledu na důkazy:

I kdyby všechna data ukazovala na inteligentního návrháře, je taková hypotéza vyloučena z oblasti vědy, protože není přírodovědná.⁵

Co je evoluce?

Je mimořádně důležité, aby slova jako je „evoluce“, byla používána přesně a důsledně. „Evoluční“ teorie, kterou ve skutečnosti prosazují evolucionisté, a proti které se staví kreacionisté, je názor, že neživé částice se postupem času samy proměnily v lidi, bez jakékoli potřeby inteligentního Designéra. Tuto „obecnou teorii evoluce“ (GTE) přesně definoval evolucionista Kerkut jako „teorii, že všechny živé formy na světě vznikly z jediného zdroje, který sám pochází z neživé formy“. A pokračoval: „Důkazy, které to podporují, však nejsou dostatečně silné, takže ji nemůžeme považovat za nic víc než jen pracovní hypotézu.“⁶

Mnozí evoluční propagátoři se však dopouštějí klamavé praxe dvojnáznosti, tj. přenášejí význam pro jedno slovo (evoluce) i na celý argument. Cílem této běžné taktiky „navnadit → zaměnit“ je vyrobít klamavým způsobem příklady změn v průběhu času, nazvat je „evolucí“

a z toho pak vyvodit, že GTE je prokázána či dokonce že jiné vysvětlení neexistuje, a stvoření je vyvráceno. Série PBS *Evolution* a brožura od *Scientific American* jsou plné těchto falešných příkladů.

Informace – skutečný problém evoluce

Hlavní vědeckou námitkou vůči GTE *není to*, že ke změnám dochází v průběhu času, ba ani *velikost* této změny (proto také nedoporučuji používat termíny mikroevoluce a makroevoluce – viz [Dodatek 2](#) této knihy). Tím klíčovým problémem je *typ* požadované změny – změna z bakterie na člověka vyžaduje změny, které výrazně *navyšují obsah genetické informace*. Tři miliardy „písmen“ DNA uložených v každém jádru lidské buňky předávají mnohem více informací (známých jako „specifikovaná složitost“) než něco přes půl milionu „písmen“ DNA toho „nejjednoduššího“ sebe-reprodukcujícího se organismu. Sekvence DNA ve „vyšších“ organismech, jako je například lidská bytost nebo kůň, kódují takové struktury a funkce, které jsou naprosto neznámé v jakékoli „primitivní první buňce“, ze které se údajně měly všechny ostatní organismy vyvinout.

Žádný z domnělých důkazů „evoluce v akci“ neposkytuje ani *jediný* příklad nové funkční informace přidané do genů. Naopak, všechny vykazují třídění informací nebo jejich ztrátu. Tvrdit, že samotná změna dokazuje *nárůst* informace je stejné jako říkat, že obchodník nemůže prodávat zboží proto, že ho nemůže prodávat se ziskem. Původ informací je pro GTE velkým problémem.⁷ Zcela novým odvětvím vědy je tzv. „Teorie informace“, která prakticky zničila už tak chatrné základy evoluce – plně je vysvětlena ve skvělém díle [Na počátku byla informace](#) od Dr. [Wernera Gitta](#), profesora a vedoucího katedry informačních technologií na Německém federálním institutu fyziky a technologie.

Tomuto problému čelila druhá epizoda série PBS *Evolution* s názvem „Velké proměny“, když se pokoušela dokázat „velký obraz“ evoluce, tj. „obecnou teorii evoluce“ (GTE). Samozřejmě, nemohla nabídnout

žádné experimentální důkazy, pouze vydedukované závěry. A tak jediným experimentálním „důkazem“ pro „evoluci“ byla hromada příkladů biologických změn, které však nezvyšují obsah informací, takže ve skutečnosti tyto příklady nemají s „velkým obrazem“ nic společného.

Program PBS učinil odhalující komentář o skutečné povaze „důkazů“ pro evoluci: „Důkazy evoluce jsou všude kolem nás, stačí jen rozhodnout se je hledat.“ Komentář není odhalující tím, že by důkazy skutečně podporovaly evoluci, ale tím, že komentátor neúmyslně upozornil na jednu důležitou věc. A tou je fakt, že kreacionisté i evolucionisté mají stejné důkazy (fakta), ale vzhledem ke vzájemně rozdílným principům (výchozím předpokladům) je každý interpretuje odlišně. Evolucionisté mají ve skutečnosti materialistický předsudek, který již předem odmítá společného Návrháře (viz Lewontinovo přiznání výše v této kapitole), a to se vztahuje i na evolucionisty, věřící v nějakého „boha“. Díky své předpojatosti interpretují evolucionisté *jakákoli* fakta jako důkaz evoluce. To může vysvětlovat, proč v sérii PBS moc vědy nebylo a jen se rovnou vyhlásilo, že důkazy svědčí pro evoluci – mohlo by totiž vyjít najevo, že tomu tak není. A také to vysvětluje, proč jsou drobné zlomky fosilních zbytků interpretovány jako důležité „přechodové formy“. Naproti tomu kreacionisté *nezpochybňují* fakta – protože je máme stejná, třebaže často zpochybňujeme tvrzení, prohlašovaná za fakta, neboť jimi rozhodně nejsou!

Moderátor PBS naslepo tvrdí, že všechny živé organismy pocházejí z jediného zdroje a že nyní můžeme vysledovat i rozvětvení a kořeny. Přesto však seriál naprosto selhává při vysvětlení jednoho z nejpalcivějších problémů evoluce: jak mohla vzniknout, navzdory nepřekonatelným chemickým překážkám, z neživých chemikálií během času a náhodně živá buňka.⁸ Je zajímavé, že i když producent PBS Richard Hutton v seriálu tento problém nikdy nepřiznal, v listu *Washington Post* však ano, když odpovídal na otázku „Jaké jsou některé z nejméně významných otázek, které v evoluční teorii nejsou dosud zodpovězeny?“

Ano, existují otevřené otázky a rozpory, a boje dokážou být hodně tvrdé. Jednou z nich je např. původ života. Tady neexistuje naprosto žádná shoda – jen spousta teorií a minimum vědy. To je také jeden z důvodů, proč jsme toto v seriálu neuváděli. Dokazování by dost dobře nešlo.⁹

Je to tak – dokázat vznik prvního živého organismu by rozhodně „dost dobře“ nešlo (viz kapitola 9), ale je jasné proč producent nechtěl, aby to jeho diváci věděli! Jinými slovy, samotné kořeny údajného evolučního stromu jsou ve velmi špatném stavu. A tak problém úmyslně „přehlédnou“, začnou mluvit o dobře zdokumentovaném stromu a pak už jen pokračují v hledání podobností mezi organismy a tvrdí, že to dokazuje společného předka.

Cedění komárů

Evolucionisté raději „cedí komáry a polykají velbloudy“ ([Matouš 23:24](#)) než aby správně definovali evoluci nebo se zabývali klíčovým vědeckým problémem evoluce – tj. zázračným zjevením se zbrusu nové genetické informace z ničeho. Stačí se podívat na druhý a třetí příklad jejich „kreacionistického nesmyslu“ v pamfletu *Scientific American* „15 odpovědí na kreacionistické nesmysly“ V obou případech opět uniká samotná podstata.

2. Přírodní výběr je založen na kruhovém uvažování: nejschopnější jsou ti, kteří přežijí, a ti, kteří přežijí, jsou považováni za nejschopnější. [SA 79]

Stejně jako námitka některých kreacionistů, že evoluce je „pouhou teorií“, je toto další argument, který *Creation Ministries International* již dlouho nedoporučuje kreacionistům používat (viz [Dodatek 2](#) této knihy). Takto argumentovat vůbec nepotřebujeme, vždyť tautologie je ve vědě docela běžná. Navíc přírodní výběr *není* důkazem evoluce, jak bude podrobně ukázáno v další kapitole. Ve skutečnosti je to důležitá součást rámce Stvoření/Pád!

3. Evoluce je nevědecká, protože není testovatelná ani vyvratitelná. Vydává tvrzení o událostech, které nebyly pozorovány a nelze je nikdy rekonstruovat.

Toto plošné odmítnutí Evoluce ignoruje důležité rozdíly, které rozdělují pole alespoň na dvě široké oblasti: mikroevoluci a makroevoluci. Mikroevoluce sleduje změny v rámci druhů během času – změny, které mohou být předvojem speciace, tedy vzniku nových druhů. Makroevoluce se zabývá změnami taxonomických skupin nad úrovní druhů. K rekonstrukci možných příbuzných druhů čerpá důkazy často z fosilního záznamu a porovnávání DNA. [SA 80]

Hleďme, hleďme, kdopak to tu mluví o „ignorování důležitých rozdílů“! Vždyť jsou to právě evoluční propagandisté, kteří zmíněné dvě oblasti všeobecně míchají dohromady. Biologové často definují evoluci jako „změnu frekvence genů v čase“ nebo „vývoj postupnými modifikacemi“ či podobnými „*mikroevolučními*“ pojmy, poté citují bezvýznamné příklady změn uvnitř druhů, jako třeba u Darwinových pěnkav, a vzápětí je vydávají za přesvědčivý důkaz „evoluce“ ve smyslu „*makro*“ a takto popřou kreacionismus! Například Eugenie Scottová pochvalně citovala učitelku, jejíž žáci po takovéto „definici“ odpověděli: „*Samozřejmě, že druhy se během času mění! Myslíte tím evoluci, že?!*“¹⁰

Přehlížení absence důkazů

Takovýmto verbálními triky evolucionisté dokáží odvést pozornost od jinak totálního nedostatku důkazů pro takzvanou „makroevoluci“. Jejich domnělé „důkazy“ nemluví samy o sobě; je nutné je interpretovat. A tyto důkazy jsou interpretovány v materialistickém rámci, jak připustil i John Rennie v *Scientific American*. Je ironií, že materialisté to otáčejí a vyhlásují evoluci za hlavní důkaz materialismu, přestože za tento názor byl zodpovědný především jejich materialistický rámec! Kreacionisté mají stejné důkazy, ale protože je interpretují podle biblického rámce, docházejí k opačným závěrům.¹¹

Dalším domnělým „důkazem“ evoluce jako pravé vědy je její schopnost „předpovídat budoucí odhalení“, jako je objev „posloupnosti hominidních tvorů s rysy, které se postupně méně podobají opicím a jsou více jako současní lidé“.¹² Tak to doslova tvrdí *Scientific American*:

I v historických vědách (které zahrnují astronomii, geologii s archeologií, ale také evoluční biologii) lze hypotézy stále testovat ověřením, zda jsou v souladu s fyzickými důkazy a zda vedou k ověřitelným předpovědím o budoucích objevech. Evoluce například naznačuje, že mezi nejstaršími známými předky lidí (zhruba před pěti miliony let) a z hlediska vzhledu anatomicky moderními lidmi (asi před 100 000 lety) bychom měli najít posloupnost hominidních tvorů s rysy, které se postupně méně podobají opicím a jsou více jako současní lidé, což fosilní záznam opravdu ukazuje ... Evoluční biologie [také] obvykle dělá ještě vytříbenější a přesnější předpovědi než toto a výzkumníci je neustále testují. [SA 80]

Jaké „důkazy“ by byly zapotřebí k vyvrácení evoluce (samo o sobě mimořádně obtížný úkol, protože je nemožné „vyvrátit“ filozofický předpoklad), vzhledem k tak chabým důkazům vědecké integrity evoluce? *Scientific American* se o to každopádně pokouší:

Evoluci lze vyvrátit i jinak. Pokud bychom dokázali zdokumentovat samovolný vznik jen jediné komplexní formy života z neživých částic, tedy bychom viděli ve fosilním záznamu alespoň několik tvorů, vzniklých tímto způsobem. Pokud by se pak objevili super-inteligentní mimozemšťané a nárokovali si zásluhy na stvoření života na Zemi (nebo jen určitých druhů), pak by bylo čistě evoluční vysvětlení zpochybněno. Avšak takový důkaz zatím nikdo nepředložil. [SA 80]

Nic takového by stejně „evoluci nevyvrátilo“, protože onen velký obraz evoluce je ve skutečnosti jen pytel nápadů o naturalistickém (tj. bezbožném) původu. Evolucionisté již dávno věří v samovolné zplodění, jen tomu teď říkají „chemická evoluce“. Pokud by se jim podařilo zdokumentovat jeden nebo více příkladů samovolného vzniku života, opravdu by je to *potěšilo*, protože by to potvrdilo jejich víru, že život vznikl bez inteligentního Tvůrce. Také by to vyřešilo jejich problém

s DNA v mikrobech, kteří nepotvrzují vykonstruovaný vzorec o sdílení společného původu s jinými formami života. K vyřešení tohoto svízelného problému samoplození tu bylo již několik návrhů, ale nikdy ani náznak toho, že by to mohlo „vyvrátit evoluci“.¹³

Bible prohlašuje, že v ní se zjevil Stvořitel života a vesmíru, který si jistě může „nárokovat zásluhu na stvoření života na Zemi“, ale editor *Scientific American* John Rennie to jako zpochybnění evoluce nevidí. A přitom existují vynikající historické, archeologické a textové důkazy, že biblická tvrzení jsou pravdivá.¹⁴ Jenže Rennie se ve své mysli již očividně rozhodl, že tento důkaz pro něho neexistuje – to by se podle všeho zřítily jeho materialistická víra. Dále říká,

Je třeba poznamenat, že myšlenka vyvrátitelnosti coby určujícího znaku vědy pochází od filozofa Karla Poppera ve 30. letech 20. století. Pozdější rozpracování jeho úvah rozšířilo nejužší výklad jeho principu právě proto, že by jinak mohlo být vyloučeno příliš mnoho složek jednoznačně vědeckého úsilí. [SA 80]

Toto je jednoduše pokusem zaštitit evoluci imunitou vůči stejné kritice, která se vede proti kreacionistům.

„Dobrá teorie“ proto, že je „obecně uznávána“?

Jedním z nejabsurdnějších, samoúčelných kritérií, uváděných evolucionisty pro dobrou vědeckou teorii je to, že tuto teorii přijímá jako platnou většina publikujících vědců. A to je také základem pro napadnutí dalšího „kreacionistického nesmyslu“ ze strany *Scientific American*:

4. Vědci stále více pochybují o pravdivosti evoluce.

Žádný důkaz nenaznačuje, že evoluce ztrácí své přívržence. Vezměte si jakýkoli recenzovaný biologický časopis a najdete v něm články, které podporují a rozšiřují evoluční studie nebo které zahrnují evoluci jako základní koncept.

Naopak, seriózní vědecké publikace zpochybňující evoluci téměř neexistují. V polovině 90. let George W. Gilchrist z washingtonské

univerzity prozkoumal v hlavních zdrojích literatury tisíce časopisů a hledal články o inteligentním designu nebo vědě o stvoření. Mezi těmi stovkami tisíc vědeckých zpráv nenašel ani jednu. V posledních dvou letech provedli průzkumy nezávisle na sobě Barbara Forrestová z Southeastern Louisiana University a Lawrence M. Krauss z Case Western Reserve University, s podobným výsledkem. [SA 80]

Nicméně i když časopisy stále publikují články podporující toto přesvědčení, přesto je logicky možné, že víra ztratí své přívržence. Vědcům, kteří staví na takových planých tvrzeních v recenzovaných časopisech, by mohla prospět nějaká studie jednoduché logiky.¹⁵

Vědí vůbec, co mají hledat? Kreacionisté sotva budou riskovat zjevnou diskriminaci, kterou ztělesňuje *Scientific American*. Uveřejnily by snad někdy časopisy *Nature* nebo *Science* vědomě článek, podporující stvoření? Sotva. Ale i přes zaujatost vůči takovým publikacím se kreacionistickým vědcům podařilo publikovat články, pokud své kreacionistické výstupy vhodně formulovali. To svědčí o tom, že *provádějí* skutečný vědecký výzkum. Přesto má pamflet „15 odpovědí na kreacionistické nesmysly“ tu drzost tvrdit:

Kreacionisté namítají, že uzavřená vědecká komunita odmítá jejich důkazy. Přesto však bylo podle redaktorů *Nature*, *Science* a dalších předních časopisů předloženo několik proti-evolučních rukopisů. [SA 80]¹⁶

Vskutku úžasný komentář ze strany časopisu, který veřejně dosáhl v anti-kreacionistické cenzuře a diskriminaci samého dna!

Jsou totiž doloženy jasné případy cenzury ze strany *Scientific American*, *Science* a *Australasian Science*, kde byla kreacionistickým vědcům upřena dokonce i základní slušnost práva na odpověď. Proč tedy mají vědci zbytečně ztrácet čas? Oni dobře vědí, že jejich práce budou zamítnuty bez ohledu na to, jak dobrý je výzkum, a to byl také důvod, proč kreacionističtí vědci před lety založili vlastní recenzované časopisy. *Scientific American* sice uznává důvěryhodnost některých kreacionistů, ale že proti nim uplatňuje neúprosnou cenzuru už neříká:

V seriózních časopisech publikovali své články i někteří antievoluční autoři. Tyto články však jen zřídka přímo útočí na evoluci nebo prosazují kreacionistické argumenty; nanejvýš jen identifikují určité evoluční problémy jako nevyřešené a obtížné (což také nikdo nezpochybňuje).

Zajímavé doznání, ale stěží to vystihuje skutečný obraz, který obvykle evolucionisté vyvolávají u veřejnosti:

Stručně řečeno, kreacionisté nedávají vědeckému světu dobré důvody k tomu, aby je bral vážně. [SA 80]

Otázka zní, proč nás tedy *Scientific American* bere natolik vážně, že musel o nás napsat toto své dílo?

„Rozpory nezpochybňují evolucí“ – dvojí řeč

Z dalšího příkladu domnělého „kreacionistického nesmyslu“ ze strany *Scientific American* se nakonec vyklubou dvojakost řeči, a jen doplňuje celou řadu ostatních výpadů proti kreacionistům. Opakuje totiž starý trik a tvrdí, že „není pochyb o tom, že došlo k evoluci; rozpory se týkají výhradně pouze jejího mechanismu.“

5. Rozpory dokonce i mezi evolučními biology ukazují, jak málo pevná je věda na podporu evoluce.

Evoluční biologové horlivě diskutují o různých tématech: jak dochází ke speciaci, o rychlosti evolučních změn, o společném předku ptáků a dinosaurů, či zda byli neandertálci druhem odlišným od moderních lidí, a mnoho dalšího. Tyto spory jsou však podobné těm, které se nacházejí i ve všech ostatních odvětvích vědy. Nicméně přijetí evoluce jako faktického děje a vůdčího principu je v biologii uznáváno všeobecně. [SA 81]

I přes tuto květnatou rétoriku je *celá* současná evoluční teorie *pouze* o poskytnutí uvěřitelného mechanismu pro vysvětlení složitosti života bez Boha. Pokud by rozpory podkopaly všechny oblíbené evoluční mechanismy, pak se celá materialistická apologetika zhroutí. Je proto určitě na místě, aby kreacionisté upozorňovali na stav, kdy zastánci

rozdílných evolučních táborů zasadí smrtelnou ránu mechanismům, navrhovaným z tábora jejich oponentů.

Například pokud jde o původ ptáků, existují dvě hlavní teorie: buď se ptáci vyvinuli „od základů“ z běhavých dinosaurů (*kurzoriální* teorie), anebo se ptáci vyvinuli z malých plazů (*arboreální* teorie) technikou „ze stromů dolů“. Na obou stranách je množství vzájemně zničujících argumentů proti druhé straně. Důkazy však svědčí o tom, že kritici na *obou* stranách mají v jednom pravdu – ptáci se nevyvinuli ani z běhavých dinosaurů ani z mini-krokodýlů žijících na stromech. Pravda je taková, že ptáci se z neptačích tvorů vůbec nevyvinuli!

Podobně zastánci „skokové“ evoluce (*saltationistická* teorie a její příbuzná, teorie *přerušovaných rovnováh*) poukazují na to, že fosilní záznam nevykazuje posloupnost a že hypotetické přechodové formy by byly nevhodné. Naopak zastánci postupné evoluce poukazují na to, že náhlá, velká, informačně navyšující změna je tak nepravděpodobná, že by bylo nutné přivolat k tomu nějaký sekulární „zázrak“. Kreacionisté opět souhlasí s oběma stranami: nemohla nastat ani přerušovaná ani postupná evoluce – ve skutečnosti nemohla nastat žádná evoluce od neživých částic k člověku!

Scientific American snad vtipkuje, když bez pádných argumentů tvrdí:

Je smutné, že nepoctiví kreacionisté projeví ochotu vytrhávat komentáře vědců z kontextu, aby rozpory zveličili a překroutili je. [SA 81]

Pouhé tvrzení. Tuto překroucenou interpretaci výroku, že je něco „vytržené z kontextu“, skeptici a jejich spojenci často opakují. Ještě pošetilejší je napsat autorovi a zeptat se ho, zda nebyl špatně citován, což někteří anti-kreacionisté skutečně dělají, jakkoli se to může zdát překvapivé. Vždyť k prokázání nesprávné citace stačí jen porovnat citát s originálem.

Nejčastěji uváděným příkladem, kdy kreacionisté „nesprávně citují“

zaníceného evolucionistu, je jejich manipulace s Gouldovým modelem *punctuated equilibrium* (tj. modelem přerušovaných rovnováh). *Scientific American* říká:

Každý, kdo je obeznámen s díly paleontologa Stephena Jay Goulda z Harvardské univerzity ví, že kromě spoluautorství modelu přerušovaných rovnováh byl Gould jedním z nejvýmluvnějších obhájců a propagátorů evoluce. (Přerušovaná rovnováha naznačuje vysvětlení vzorců ve fosilním záznamu tak, že většina evolučních změn se měla odehrávat v geologicky krátkých intervalech – které však mohou představovat stovky generací.) Přesto kreacionisté rádi pitvají fráze z Gouldova obsáhlého díla, aby vyzněly tak, že on pochyboval o evoluci ... [SA 81]

Kreacionisté nic takového nedělají. Spíše dávají velmi jasně najevo, že Gould byl zarytý evolucionista, ale kritizoval mnohé aspekty dnešní neodarwinovské teorie. Citovat Goulda je naprosto poctivý způsob použití svědka protistrany.¹⁷

Přesto *Scientific American* pokračuje v zavádějícím zkreslování kreacionistických tvrzení:

... a představují teorii přerušovaných rovnováh jako něco, co umožňuje zhmotnění nových druhů přes noc nebo zrod ptáků z vajec plazů. [SA 81]

Tak zaprvé, většina kreacionistů prezentuje Gouldovy myšlenky správně, a tyto myšlenky nejsou výhradním vlastnictvím evolucionistů. Za druhé, dokonce i mnoho evolucionistů si myslí, že Gould si za to může z velké části sám, díky svým neuváženým (z evolučního pohledu) komentářům. Například Richard Goldschmidt proslul propagací teorie „nadějného monstra“, která skutečně říkala něco velmi podobného jako vylihnutí ptáka z plazího vejce. A poté Gould napsal článek nazvaný „Návrat nadějných monster“, kde říká:

Předpokládám však, že během příští dekády bude Goldschmidt ve světě evoluční biologie z velké části ospravedlněn.¹⁸

Pokud je v nějakých knihách nebo článcích napsaných mnou nebo mými kolegy nějaký citát „vytržený z kontextu“, rádi bychom se o něm dozvěděli, protože nám nejde o klamání lidí. Tam, kde se velmi zřídka takové věci v naší literatuře v průběhu let vyskytly, jsme je vždy ochotně opravili. *Scientific American* zakončuje diskusi o tomto typu „kreacionistického nesmyslu“ dalším rozmáchlým tvrzením, opět nepodloženým:

Pokud se setkáte s citátem nějaké vědecké autority, který zdánlivě zpochybňuje evoluci, trvejte na tom, abyste viděli toto prohlášení v kontextu. Téměř vždy se útok na evoluci ukáže jako iluzorní. [SA 81]

Jenže to můžeme z reálných zkušeností říci i my, že pokud je jakákoliv vědecká „autorita“ konfrontována s obviněním proti stvoření nebo kreacionistům, měli bychom trvat na tom, že chceme vidět dokumentaci. Téměř vždy se totiž útok na stvoření ukáže jako iluzorní.

Klam zvaný „elephant hurling“

V debatách existuje taktika, známá jako „elephant hurling“ (Poznámka překladatele: v češtině pro to výraz nemáme, ale volný překlad může být něco jako „zavalení slonem“). Ta vypadá tak, že kritik předkládá mocný balík informací o složitých otázkách, aby vyvolal dojem jejich závažnosti, ale skrytě doufá, že nahromaděním tak velkého množství argumentů, byť vytržených z kontextu, budou jeho myšlenky vypadat jako pravdivé. Také „opomene“ vzít v úvahu odporující data, obvykle proto, že nekriticky přijal argumenty své vlastní strany. Takového vrhače slonů bychom měli vyzvat, aby nabídl *konkrétní údaje* a pak zpochybnit jeho *výchozí předpoklady*.

Klasickým příkladem taktiky „zavalení slonem“ začíná i pamflet Johna Rennieho „15 odpovědí na kreacionistické nesmysly“:

Když před 143 lety Charles Darwin představil evoluční teorii prostřednictvím přírodního výběru, tehdejší vědci o ní vedli vášnivé debaty, ale obrovské množství nashromážděných důkazů z paleontologie,

genetiky, zoologie, molekulární biologie a dalších oborů postupně potvrdily nade vše pochybnost pravdivost evoluce. Dnes byla tato bitva vyhrána všude – kromě lidské fantazie. [SA 78]

Je pravda, že když Darwin představil svou evoluční teorii, čelil silné opozici. Avšak jeho rozhodující opozice pocházela od vědců¹⁹ a velká část jeho podporovatelů pocházela od kompromisních duchovních, jako byl reverend Charles Kingsley, který uplatnil evoluční teorii na lidi ve snaze potvrdit, že Afroameričané a australští Aboriginci nemožnou pochopit evangelium, protože se ještě natolik nevyvinuli.²⁰

Popravdě řečeno, *Scientific American* podceňuje vliv evoluce na „lidskou fantazii“. Žel, přestože se mnozí Američané stále hlásí k víře ve stvoření a odmítají evoluci, zdá se, že mnozí jsou již ve svém myšlení „evolucionizováni“. To se projevuje v rozšířené představě, že jejich osobní víra by neměla zasahovat do jejich veřejného života. Je smutné slyšet vyznávající křesťany říkat že nedopustí, aby jejich víra ovlivňovala jejich veřejnou politiku, jako např.: „Osobně jsem proti potratům, ale nebudu svou víru vnucovat těhotné ženě, která musí mít právo vlastní volby“, přestože nenarozené dítě žádnou možnost „volby“ nemá. Ateisté však velmi rádi ovlivňují svou vlastní vírou veřejnou politiku a vnucují své názory lidem – sotvakdy slyšíme: „Já osobně jsem pro potraty, ale svůj názor na nevinné nenarozené děti nechci nikomu vnucovat.“²¹

Z tohoto důvodu se křesťanské služby, jako je *Creation Ministries International* a další, nezaměřují pouze na evoluci samotnou, která sama o sobě povede jen málo ke změně životů a názorů, ale spíše na budování biblicky uceleného křesťanského světonázoru. Logickým důsledkem je pak odmítnutí evoluce (a milionů let).²²

Pokračováním taktiky „zavalení slonem“ ze strany *Scientific American* je opakování běžných útoků typu argumentačních faulů *ad hominem* na inteligenci kreacionistů a jejich domnělou hrozbu pro pokrok „moderní vědy“ (jak se tvrdí o evoluci):

Je trapné, že ve 21. století, ve vědecky nejvyspělejším národu, jaký kdy svět poznal, mohou kreacionisté stále přesvědčovat politiky, soudce a obyčejné občany, že evoluce je vadná, nedostatečně podložená představa. Usilují o to, aby se jako alternativa k evoluci vyučovaly ve vědeckých učebnách i kreacionistické myšlenky, jako je např. „inteligentní design“. [SA 78]

Možná, že Spojené státy jsou tím „vědecky nejvyspělejším národem, jaký kdy svět poznal“ právě proto, že to byl na Bibli nejpevněji založený národ, jaký kdy svět poznal! A to představuje víru v biblický popis Stvoření, Pádu a Potopy.²³

Připomínám, že CMI není lobbistická skupina a staví se proti legislativě *povinné* výuky stvoření. Není však nic špatného na poskytnutí právní ochrany učitelům, kteří chtějí předkládat vědecké argumenty proti posvátné krávě Evoluce. Přesto jsou představitelé *Scientific American* a inteligence zděšeni už jen pouhou možností:

V době, kdy šel tento článek do tisku, Ohio Board of Education debatuje o tom, zda takovou změnu nařídít. Někteří anti-evolucionisté, jako Philip E. Johnson, profesor práva na Kalifornské univerzitě v Berkeley a autor knihy *Darwin on Trial (Darwin před soudem)* připouštějí, že mají v úmyslu použít teorii inteligentního designu jako „klín“ pro znovuotevření vědeckých učeben diskusí o Bohu. [SA 78]

Diskutovat o Bohu ve třídách tolik děsí? Podle tohoto „uvažování“ by John Rennie musel odstřelit Rufuse Portera, věřícího v biblické stvoření, který právě za tímto účelem založil vlastní časopis *Scientific American*!

Rennie je si vědom, že odpovídat kreacionistům ve třídě je obtížné, přesto napadá jejich integritu:

Učitelé a další, čelící stálému tlaku, se mohou postupně dostat do situace, kdy budou muset obhajovat evoluci a vyvracet kreacionismus. Argumenty, které kreacionisté používají, sice jsou zpravidla pochybné a založené na nepochopení evoluce (nebo o ní rovnou lžou), ale množství a různorodost námitek může být ke škodě i dobře informovaným lidem. [SA 78]

Je vůbec možné, aby ti „dobře informovaní“ shledali kreacionistické argumenty jako přesvědčivé, když připustí jejich platnost? Přitom většina vědců, které *Scientific American* označil za „dobře informované“, ve skutečnosti ve své činnosti evoluci vůbec nevyužívají!

Přesto Rennie věří, že svým článkem o „kreacionistických nesmyslech“ plní svou povinnost udělat maximum pro podporu věci evolucionistů, kteří musí „čelit stálému tlaku“:

Abychom jim pomohli s odpověďmi, následující seznam vyvrací některé z nejběžnějších „vědeckých“ argumentů vznášených proti evoluci. Tím také směřujeme čtenáře k dalším zdrojům informací a zdůvodnění, proč věda o stvoření nemá ve třídách žádné místo. [SA 79]

Tím, že *Scientific American* shromáždil ty nejlepší „vědecké poznatky“ evolucionistů k „vyvrácení“ stvoření, nám všem vlastně prokázal službu. Zbývající kapitoly této knihy tedy podrobně ukáží, jak slabé jsou ty „nejlepší“ argumenty, což jednak podpoří věřící, ale bude to i výzvou pro nevěřící k přehodnocení svých domněnek o opodstatněnosti evoluční propagandy.

Odkazy a poznámky

1. D. Batten, 'It's Not Science.'
2. R. Lewontin, Billions and Billions of Demons, *New York Review* (9 January 1997): p. 31; Amazing admission.
3. S.J. Gould, *Natural History* 103(2):14, 1994.
4. D. Hull, The Effect of Essentialism on Taxonomy Two Thousand Years of Stasis (II), *British Journal for the Philosophy of Science* 16(61):1–18, 1965.
5. S.C. Todd, correspondence to *Nature* 410(6752):423 (30 September 1999); A designer is unscientific—even if all the evidence supports one!
6. G.A. Kerkut, *Implications of Evolution* (Oxford, UK: Pergamon, 1960), p. 157.
7. See C. Wieland, *Beetle Bloopers*, *Creation* 19(3):30 (June–August 1997);

- K. Ham, How Would You Answer? *Creation* 20(3):32–34 (June–August 1998); and R. Grigg, Information: A Modern Scientific Design Argument, *Creation* 22(2):50–53 (March–May 2000).
8. See also C.B. Thaxton, W.L. Bradley, and R.L. Olsen, *The Mystery of Life's Origin* (New York, NY: Philosophical Library Inc., 1984); Q&A: Origin.
 9. <discuss.washingtonpost.com/wp-srv/zforum/01/evolution2_092601.htm>, last downloaded 1 September 2002.
 10. E. Scott, Dealing with Anti-evolutionism, *Reports of the National Center for Science Education* (4):24–28, 1997; quote on p. 26, with emphasis in original.
 11. K. Ham, Creation: 'Where's the Proof?' *Creation* 22(1):39–42 (December 1999–February 2000).
 12. The false claim of transitional forms between apes and humans is discussed in Chapter 12.
 13. A. Barnett, The Second Coming. Did Life Evolve on Earth More Than Once? *New Scientist* 157(2121):19, 1998.
 14. See Q&A: Bible.
 15. J.D. Sarfati, Loving God with All Your Mind: Logic and Creation, *Journal of Creation* 12(2):142–151 (1998).
 16. Examples are listed in D. Buckna, Do Creationists Publish in Notable Referred Journals?
 17. See Don Batten, Did Creationists 'Hijack' Gould's Idea? *TJ* 16(2):22–24, 2002; Leading evolutionist, Stephen Jay Gould, dies.
 18. S.J. Gould, The Return of Hopeful Monsters, *Natural History* 86(6):22–30, 1977.
 19. See J. Foard, Holy War? Who Really Opposed Darwin? *Creation* 21(4):26–27 (September–November 1999).
 20. See R. Grigg, Darwin's Quisling, *Creation* 22(1):50–51 (December 1999–February 2000).
 21. The related fallacy that 'you cannot/should not legislate morality' has been refuted in many articles, such as Michael Bauman, Dispelling False Notions of the First Amendment: The Falsity, Futility, Folly of Separating Morality from Law, <<http://www.equip.org/articles/law-and-morality>>, Christian Research Institute.
 22. C. Wieland, CMI's views on the Intelligent Design Movement, 30 August 2002.
 23. See *The Creationist Basis for Modern Science*.

Poznámka k citacím: Citace ze *Scientific American* od Johna Ren-
nieho jsou označeny „SA“, následované číslem stránky. Citace a další
zmínky o seriálu PBS-TV „*Evolution*“ jsou označeny „PBS“, následo-
vané číslem epizody, např. „PBS 6“ odkazující na epizodu 6.

